

DAVID BÁTOR

36uj

DAVID BÁTOR

Збуј

2014

7AR

Cyklus básní inspirovaný Prajzkem (bývalé Pruské Slezsko)
pro chvíle všední i nevšední, zkrátka pro všechny
dobré chlupy a roby, kteří mají rádi život.

Nic není vylhané, lidé jsou skuteční a básně pravdivé.

Tato jádrná sbírka Davida Batora je napsána v místním nářečí.

Básně z této sbírky vyšly v renomovaném literárním časopise
Revolver Revue.

Zedník

(Josefu Herichovi)

Žultý hrnek s kafem – šlachovitá postava,
jsem s Bulatem Okudžavou a on tu nadává,
práskne knírem i očima a ide vyzdít chlév,
minulost opět se počíná – právě tuna a hef,
zasej vidím obrysy těch dnů kalně šerých,
stavbou kráčí jako fojt, zedník Josef Herich.

Kobeřice

(Občanům)

Hej, ruma si tu rubni,
je to tu samý Kubný,
krásne baráky a žadne,
blbe sídliště, máme tu aj
Baránky a Bitomský
bydlí u hřiště, zkrátka lid
dobrý a nikde žádný zmetek,
z pola či plevel vyryje Krettek,
až budě fajront, řekneš si, šlus...
s výplatou ti připluje Jan Křištof –
Kolumbus a vedle něho u kormidla
hbitý jako šipka bude sedět sám
kapitán, slavný Jenda Rybka,
no málem bych zapomněl, a to
by byla rána... v ráhnoví lze také
spatřit Bočka – Sandokana.

Hněvošice

(Občanům)

V Hněvošicích znám Černína,
vypili sme rybník vína,
vypili sme rybník vodky,
do prdele, kaj mám spodky?
Čučím z okna, pivo rubu,
vzpomenu na Dana Gubu,
ten se ožral v Klimkovicích
a do Poruby šel pak pěšky,
za tři dny ho našli doma
a na nohách měl cizí běžky.
A pak je tu Lokoč Pavel,
kurař umný, slepičince má
aj v autě, převáža v něm
celý kurník, kuří farma
na asfaltě, musím končit,
lide dobrý, nemožu furt psát,
ale vlastně kurňa musím,
vždyť nemám co žrát.